

vilde jeg anse for den allerlykkeligste Ordning. Jeg tilstaar, at naar jeg ser paa Resultaterne, som de foreligge, i Koncessionen for det københavnske Telefonselskab, som vi jo først ved at vække en Storm i Befolkningen og derefter en Storm her i Tinget og efter en Masse Anstregelser og Spektakel, som man satte op rundt om i Kommunerne, fik naaet at faa givet en for Befolkningen nogenlunde tilfredsstillende Skikkelse, Paa Fyn endte det jo med, at det blev Kommunerne, der i Fællesskab overtog Driften, fordi det var den eneste Maade, hvorpaa man kunde opnaa et tilfredsstillende Udbytte. Jeg ser derfor ikke nogen Ulykke i, om Forhandlingerne mellem Regeringen og det paa-gældende Selskab skulde gaa i Stykker. Hvis det er det Hovedmotiv, som har bestemt Finansudvalget til dets Modstand imod de ny Anlæg, som jeg efter den ærede Ordførers Udtalelser maa tro, saa maa jeg sige, at de Grunde ere ikke for mig fyldestgørende. Jeg skal gerne følge Afstemningen her ved 2den Behandling, men hvis jeg turde vente — hvad der ganske vist er noget dristigt af mig at forudsætte, ganske særlig da jeg ikke er jydsk Rigsdagsmand — at jeg i dette Øjeblik havde Tilslutning mellem Folketingets Medlemmer, saa vilde jeg gerne tillade mig at lægge Udvalget paa Sinde, om det gennem en Overvejelse af Sagen mellem 2den og 3dje Behandling ikke vilde finde det rettest at komme til et andet Resultat end det Standpunkt, det nu har stillet sig paa.

Scavenius: Det Forslag, jeg har stillet om betydelige Nedsættelser paa Anskaffelsen af rullende Materiel til Jærnbanerne, har jeg, som jeg allerede udtalte i Lørdags, kun stillet for derved at faa en Diskussion i Gang om hele vor Jærnbane-politik og særlig om det Spørgsmaal, hvorvidt det ikke vilde være hensigtsmæssigt at forberede en Takstforhøjelse for vore Jærnbaner. Det er lykkedes mig at faa en Diskussion i Gang, men selvfølgelig kan jeg ikke vente, at man saaledes fra den ene Dag til den anden skal komme til et Resultat paa dette Omraade. Hvad selve Forslaget angaar, da har jeg ganske vist tillige den Formening, at det ikke vilde være nogen Ulykke, om man gik noget langsommere til Værks end ved at anskaffe aarlig for 4 Mill. Kr. rullende Materiel, men det lader jeg staa hen. Den Hensigt, jeg har haft ved at stille Forslaget, har jeg opnaaet og skal herved tage Forslag under 278 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 278 er taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Scavenius: Dernæst har jeg en enkelt Bemærkning, jeg gerne vilde gøre lige over for det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Jeg er ikke enig med ham i, at der er noget særlig yndigt eller herligt i, at Staten ad den ene eller den anden Vej, med det gode eller med det onde tager hele Telefondriften i sin Haand. Jeg betragter det som i og for sig heldigere, at den bliver paa private Hænder, men jeg antager for øvrigt ikke, saa vidt jeg husker, at det særlig har været dette Spørgsmaal, der har været fremme i Finansudvalget og ved hvilket den ærede Ordfører har stillet sig, som han har. Jeg antager, at Grunden har været den — det har i alt Fald været min Grund til at ville være med til at indstille visse Forslag til Forkastelse — at saaledes som Forholdene for Øjeblikket ere i Jylland, antages det, at ville blive dyrere for Telefonabonnerterne, hvis Regeringen ikke vil give de Koncessioner, som Selskaberne ønske, og det vil tillige blive til stor Ulejlighed, naar de ikke direkte kunne telefonere rundt inden for en rimelig stor Omkreds, men først skulle have fat i Statstelefonstationen og derfra faa den til at telefonere videre. Derfor mener jeg, at det vilde være bedst, om man i Jylland gik en lignende Vej som paa Sjælland: kun dele Jylland mellem to Telefonselskaber, som saa ikke alene havde den rent lokale Trafik under sig, men ogsaa hvad man kalder den interurbane, Mellembys-Trafikken. Jeg tror ikke, at man saaledes kan sige, at Befolkningen vilde have nogen stor Glæde af, at Staten tog det hele umiddelbart i sin Haand.

Indenrigsministeren (Bramsen): De faa Punkter, som give mig Anledning til at tage Ordet igen, er for det første Telegrafstationen paa Nørrebro, som det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen) indtrængende raadede det høje Ting fra at vedtage. Jeg vil sige, ligesom han, at det ikke er nogen stor Sag, men jeg tror, at man vilde gøre vel og klogt i at vedtage denne lille Bevilling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, men henholde mig til, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, og kun i Anledning af de nu i Dag fremkomne Bemærkninger oplyse, at naar jeg har fundet det rigtigt at henlede Tingets Opmærksom-